

თავისუფალი საქართველო

№ 3101

26 დეკემბერი
1 იანვარი

1995 96 წ.

ფასი 20 თეთრი

WEEKLY NEWSPAPER

TAVISUPALI SAKARTVELO

(FREE GEORGIA)

ერთმანეთს ერთმანეთით გული გაუგულადოთ და ამისათვის ღონე ღონეს გადავებათ, მხარი მხარს მივცეთ, ერთმანეთის სიყვარული ვამოციქულოთ და ამ წინდებულს ახალწელიწადს იმას ვაქმნევინებთ, რაც ჩვენ გვინდა, და არა იმას, რაც მასა ჰსურს. ვიმხნეოთ ერთად-ერთის გულით, ერთის სულით, ერთმანეთის ნდობით. ვინც მხნეა, ის ძლიერია.

მაშ, "მხნე იყავ და გაძლიერდი!.." აი, ჩვენი საახალწლო მილოცვა, ჩვენი საახალწლო ნატვრა.

ილია

საუბრო-სახალწლო მიმართვა ქართველი პრესადმი

ბრძოლა საქართველოს დამოუკიდებლობისათვის გრძელდება. მხოლოდ უგუნურთ შეიძლება იფიქრონ, რომ იარაღით იფიცის დამარცხება შესაძლებელია. შეზღუდული ომის პირობებში საოკუპაციო რეჟიმი ახორციელებს ქართველი ერის მისწრაფებების ფაქტობრივად და ყალბი არჩევნებით მიმართავს პროპაგანდისტულ ფარსს საკუთარი ლეგიტიმურობის წარმოსაჩვენად.

ყოველი უსურპატორის საბედისწერო ოცნებაა მოიპოვოს თუნდაც ფიქტიური ლეგიტიმურობა. ასეთ ვითარებაში, ერი, რომელიც სახელმწიფოებრივი ადგილისათვის იბრძვის, უპირველეს ყოვლისა, სულიერად უნდა გაერთიანდეს, რათა მტერმა ადვილად ვერ დაამარცხოს. ამიტომ, უფლება არა მაქვს არ ვუსაყვედურო ბლოკის "XXI საუკუნე" პოლიტიკოსებს, რომელთაც საზოგადოების ნაწილი შეცდომაში შეიყვანეს.

ხელისუფლება იდგის განსახიერებას. ხელისუფლების აუცილებელ ნიშან-თვისებას წარმოადგენს ხალხთან სულიერი ერთობა, ვინაიდან სწორედ ამგვარი ერთობის საფუძველზეა შესაძლებელი ხელისუფლება გამოსატყვევს ხალხის იდეალს. ამდენად, ხალხის ინტერესების უფლებ-კლამყოფელი უსურპატორთა ხელისუფლება ვერასოდეს მოიპოვებს სახალხო მხარდაჭერას და დასაბრუნებლად განწირული, რადგანაც ხელისუფლება, რომელსაც არ გააჩნია ლეგიტიმურობა, არსებობს მანამ, სანამ იგი საზოგადოებისთვის საშიშ ძალას წარმოადგენს.

საქართველოს ფაქტობრივი ხელისუფლების ლეგიტიმურობა ფიქტია.

თვითმარქვია ხელისუფალთა პოლიტიკური კლანის ფონზე მნიშვნელოვანია, რომ თუ საბჭოთა ოკუპაციის დაშლის პროცესს მოჰყვა დემოკრატიული ძვრები, ამჟამად, რუსეთის იმპერიის აღდგენისას, რუსეთში შეინიშნება იმპერიული ტენდენციების გაძლიერება. რუსმა კომუნისტებმა ახლახან აღმოაჩინეს, რომ რუსული იდეა და სოციალიზმი ერთი და იგივე ყოფილა და გადაწყვიტეს კომუ-

ნისტურ მოძრაობას ამჯერად ნაციონალური იდეოლოგია წარუმძღვარონ.

მოსალოდნელი საერთო პირობებში, პრობ-ელიტები საქართველოდან, თავიანთი კატასტროფული აზროვნების სტილით, შეეცდებიან ახალ საბედისწერო ილუზიაში გახვიონ ქვეყანა.

მსოფლიოს ხალხთა პარლამენტებსა და მთავრობებს შევასხენეთ, რომ ვიდრე უცხო ქვეყნის სამხედრო ძალისგან განთავისუფლებულ დამოუკიდებელ საქართველოში არ შეიქმნება პერიოდული, ნამდვილი და პატიოსანი არჩევნების ჩატარების პირობები, მანამდე ქართველი ერის უზენაეს წარმომადგენლობით ორგანოს წარმოადგენს საქართველოს მოსახლეობის ნების გამომსატყვევო საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო.

მსოფლიოს თავისუფალ ერთა თანამეგობრობაში ღირსეული ადგილის დამკვიდრების მიზნით, საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის აღდგენის განმცხადებელი საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო ერთგული რჩება მის მიერ დამკვიდრებული იდეალებისადმი.

ერის ნების განმსახიერებელი საქართველოს უზენაესი საბჭო მსოფლიო საზოგადოების წინაშე ადასტურებს ქართველი ხალხის თავისუფლების მიღწევის ურყევ სულისკვეთებას!

ნება მიბოძეთ, მოგილოცოთ შობა-ახალი წელიწადი. გისურვებთ 1996 წელს, პირადღებზე ამაღლებულნი, მრავალ კეთილ საქმეში ყოფილიყოთ წილნაყარნი დემოკრატისა და სამშობლოს სადიდებლად.

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს დროებითი თავმჯდომარე დევნილობაში

თავადი ბიძინა ჩოლოყაშვილი

14 დეკემბერი, 1995 წელი

რედაქტორის სვეტი

საქართველო ქრისტიანული ქვეყანაა, - მართლმადიდებელი. შობა-ახალი წელი აღლოვდება. სამწუხაროდ, მისალოციც არაფერი გვაქვს ერთმანეთისთვის. ის დრო, როცა ახალი წელი ყველაზე დიდი დღესასწაული იყო, ჩაბარდა წარსულს. 1990 წლის შემდეგ საქართველოში ახალი დღესასწაულები დამკვიდრდა - ქართული, ქრისტიანული, სახელმწიფოებრიობასთან და თავისუფლებასთან დაკავშირებული დღესასწაულები. დღეს საქართველოს თავისუფლებაც დაკარგულია და სახელმწიფოებრიობაც... ქართველს ადარ ეხეიშება.

დრო თავისას შვრება. წელიწადები - ძველნი და ახალნი - ენაცვლებიან ერთმანეთს. ჩვენ, ქართველები - მარ-

ადი ქრისტიანები, საუკუნეებში გამოწვევით მითმინებით ველოდებით დროს, როცა ჩვეულებრივი დღესასწაული ჩვეულებრივ, ძალდაუტანებელ სიხარულს მოიტანს საქართველოში და ეს სიხარული არც სამარცხვინო იქნება, არც ვინმესგან ძალადობით მიტაცებული.

საქართველოს ახლოს ასეთი ახალი წელი - იმედით, ძალით, სიყვარულით გავიცხროვებულები. მართალია, მაშინ არც პრეზიდენტის ნაძვის ხე იყო პრეზიდენტის არარსებულ სახელში, არც იმედიანი დაპირებები, რომ შეძლებისდაგვარად ახალ წელს ქალაქს მივწოდებთ ელექტროენერჯია; სამაგიეროდ, არც ამდენი შშიერი ბავშვი იყო, არც ამდენი ჩაბნელებული, გაყინული სახლი, არც ამდენი ამოუგული, მიტოვებული სოფელი და, რაც მთავარია, სოხუმიც და ცხინვალიც ჩვენთან ერთად ხედებოდა ახალ წელს.

დღეს საქართველოში სხვა სული ტრიალებს.

ადარ ისმის ძველების ხმა. მხოლოდ ყრუ გამოხიბილი დარჩა მარადიული სიბრძნის - რომ ვერ იქნები ბედნიერი ქვეყანაში, სადაც ამდენი უბედურება ბორბავს შუთთანად.

ჩვენმა ქვეყანამ სიღალღე დაკარგა. ისიც კი, ვინც წინ თვითონ წარუძღვებდა ამ ბოროტ აღლუმს, ვერ ისვენებს, ვერ თავისუფლდება, ვერ შშივდება, ვერ ირგებს გამარჯვებას, ვეღარ ერევა უაზრობად ქვეულ მოცემულობას - აღარ არსებობს სახელმწიფო, არსებობს მისი მეთაური, რომელმაც პრეზიდენტი დაირქვა, რეალურად კი რუსეთის ერთ-ერთი შორეული გუბერნიის პატარა გუბერნატორია... რამდენი მსხვერპლი დასჭირდა ამ უბედურე რეალობის განხორციელებას! როგორი სისასტიკით გადაითელა ყველაფერი, რაც ქართველის

ცნობიერებაში საქართველოს სახელმწიფოებრივ საფუძვლებს უკავშირდებოდა.

საქართველოს პრეზიდენტმა, იმან, ვისაც ყველაზე დიდი მსხვერპლის გაღება შეეძლო, ვინც ყველაზე დიდ სიყვარულს ატარებდა, ვისმა რწმენამაც შეასხა ხორცი საქართველოს დამოუკიდებლობას - ამ დამანგრეველ გააფთრებაში თავის თავზე აიღო ყველაზე მძიმე დარტყმა, რამეთუ იგი, როგორც სიმბოლო ასევე დადასტურებული ერთგული ნდობისა, თავად განასხეულებდა საქართველოს სახელმწიფოებრიობის არსს.

საქართველო, უმჯდელსი ქრისტიანული ქვეყანა, კვლავ მისტერიის ამოუცნობ საიდუმლოში გაეხვია - სიკვდილი, რომელიც ჩვეულებრივ, ერთნიშნა და უტყუარია - ბუნდოვანი, გაურკვეველი, მოუხელთებელი, ირარეაფური გახდა. აქ ისევ თანხვდა ერთმანეთს საქართველო და მის ბრწყინვალე შედოთა უცნაური

ბედისწერა - თამარი... შოთა... ქეთევანი...

ცხოვრება თავისი გზით მიდის. წელიწადები ენაცვლებიან ერთმანეთს. ქართველის ფიქრი - ზოგჯერ იმედიანი, ზოგჯერ დარდიანი - ისევ თავისი საშობლობის ბედს დასტრიალებს.

ამ ფიქრში ტკივილიც იკითხება, სევდაც, მაგრამ ჩვენ, ქართველები, მარადიული ქრისტიანები, დღესაც ათასწლეულებით გამოცდილი სიბრძნით შევიდით ერთ ახალი წლის ჯერ ამოუცნობ გაურკვეველობაში - უფალი ყველას იმ განსაცდელს უბოძებს, რომლის გაძლებაც მას შეუძლია.

საუკუნეების უგრძობსა ვაჯტმა საქართველოს ყველა ტკივილის გაძლების საიდუმლო ასწავლა.

ჩვენ განუზომლად დიდი განსაცდელის გაძლება შეგვიძლია.

